

[Bernhard Baunsgaard]

man specielt rammer ud efter de små i erhvervslivet. De store klarer nok den ekstra ulejlighed, de putter jo det hele i EDB-maskinerne, og så går det, men det er de små, der rammes særligt, det er dem, der får den ekstra ulejlighed. Der er noget meget rigtigt i det gamle ord om, at det er i nøden, man skal kende sine venner. Nu ved de små erhvervsdrivende, hvor de har venstre; når det virkelig kniber, ofrer man dem for at slippe uden om en uenighed i den nye regering.

I forbindelse med momsstigningen er der et spørgsmål, jeg gerne vil stille ministeren for skatter og afgifter, et af de spørgsmål, som venstre også hidtil har ofret overordentlig megen interesse, og som den nuværende skatte- og afgiftsminister, hr. Anders Andersen, i sin tid, da han også var finansminister ved siden af at være skatte- og afgiftsminister talte meget om – jeg tror, at hans tale til skatterådsmedlemmerne især gik på det – nemlig det, som blev betegnet som måneskinsarbejde.

Vi har i skatte- og afgiftsudvalget modtaget en pjece fra Håndværksrådet, der gør opmærksom på, at man har stort besvær med at bekæmpe det, der hedder måneskinsarbejde. Man siger, at der for længst burde have været iværksat initiativer fra regeringens side. Da nu venstre tidligere har beskæftiget sig meget med dette – jeg tror, det er 4 år siden den nuværende skatte- og afgiftsminister gjorde opmærksom på problemet – vil jeg spørge, om skatte- og afgiftsministeren heroppe fra talerstolen vil røbe, hvad der er kommet ud af at tænke over dette problem i 4 år, sådan at han over for Håndværksrådet, når vi nu yderligere giver et incitament til sort arbejde, kan røbe, hvad regeringen agter at gøre for at hjælpe håndværksmestrene. Det vil bestemte interessere dem.

I dag er det jo sådan, at hvis man får repareret sit hus ved måneskinsarbejde, sparer den, der bestiller måneskinsarbejdet, 20 eller 20 ¼ pct. – Gud forbyde, at vi ender på 20 ¼ pct.! – i moms, og den, der udfører arbejdet, sparer indkomstskatten. Derfor er det et meget væsentligt spørgsmål for håndværkerne, om de kan få lov til at få dette arbejde. Jeg vil samtidig gøre opmærksom på, at det er et led i arbejdsløshedsbekæmpelsen. Håndværksmestrene kan ikke, når der er så meget

sort arbejde, ansætte arbejdsløse håndværkere.

Jeg håber ikke, det er nødvendigt at understrege, at den radikale gruppe stemmer imod ændringsforslaget om de 20 ¼ pct. Hvis ikke jeg ville blive bremsset af formanden, ville jeg bruge et meget folkeligt udtryk om dette at lægge ¼ pct. oveni. Jeg skal nøjes med at konstatere, at det strider mod den sunde fornuft at ende med 20 ¼ pct.

Jens Møller (KrF):

Jeg ved ikke, hvad det var for et folkeligt udtryk, hr. Bernhard Baunsgaard ville anvende, og derfor kan jeg ikke tilslutte mig det, men ellers er jeg stort set enig i slutningen af hans tale.

At indføre denne skæve sats på 20,25 pct. er en urimelig behandling af de mennesker, der skal arbejde med den til daglig. Det er en tåbelig sats, og den vil være et stadigt irriteringsmoment i masser af familier, i masser af mindre virksomheder ude over landet, så længe den kommer til at regere. Det er ganske simpelt et typisk resultat af et kompromis, når et sådant er værst, for der er jo ikke alene tale om et kompromis, men der er tale om et kompromis, man har lavet efter, at et andet kompromis har vist sig ikke at være godt nok, og derved er man kommet til dette meget, meget skæve og uheldige tal.

Vi har fra vores side prøvet at gøre, hvad vi kunne her imellem behandlingerne i salen, i udvalget osv. for at få regeringen til at ændre dette, for at finde frem til et tal, der vil være noget lettere at arbejde med, men det har været forgæves. Det er mærkeligt, det ikke kan lade sig gøre, men det har altså ikke kunnet lade sig gøre.

Vi har sagt ved forskellige lejligheder, at vi vil give den nye regering et meget langt tøjreslag, og det står vi fast ved. Vi har fået en ny regering, og den skal have lov til at vise, hvad den duer til. Det er vigtigt ikke bare for regeringens skyld, men også for Danmarks skyld, for vores økonomis skyld. Der kunne komme katastrofale følger ud af det, hvis vi fik regeringskrise netop nu. Samtidig ville der ske det, hvis regeringen faldt, at det i mange år fremover ville blive umuligt at foretage det samarbejde hen over midten, som kristeligt folkeparti går ind for. Derfor vil vi som sagt gå langt for at redde regeringen. Af